

Sieroszewskiego Waclawa

Dzielnice:

Osiedla:

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1998

Opis

Wacław Sieroszewski herbu Śreniawa (1858 lub 1860-1945) - pisarz, podróżnik, etnograf, działacz niepodległościowy, polityk. Urodził się w Wólce Kozłowskiej niedaleko Tuszcz, miał cztery siostry (jedna z nich była partnerką Ludwika Waryńskiego). Po powstaniu styczniowym, w którym brał udział jego ojciec, majątek rodzinny został zlicytowany a po śmierci matki jego wychowaniem zajęła się rodzina, która mieszkała w Warszawie. Wydalony z gimnazjum za udział w ruchu patriotycznym został terminatorem ślusarskim, po czym został przyjęty do Kolejowej Szkoły Technicznej. Tam jeszcze bardziej związał się z ruchem socjalistycznym a wśród pracujących z nim robotników propagował zakładanie wszelakich kółek oporu. W 1878 roku został za tę działalność aresztowany i osadzony w X Pawilonie Cytadeli Warszawskiej. Rok później doprowadził do buntu osadzonych i to spowodowało jego wieloletnie zesłanie. Najpierw mieszkał w Wierchojańsku, później zaś w Jakucku. Za zgodą Rosyjskiego Towarzystwa Geograficznego dużo podróżował, publikując liczne teksty etnograficzne. W 1898 roku został ułaskawiony i przyjechał do Warszawy, jednak już po dwóch latach został aresztowany za czynny udział w manifestacji pod pomnikiem Adama Mickiewicza. Zamiast zesłania został skierowany... na wyprawę naukową na Daleki Wschód Rosji, później zaś do Japonii, Korei, Chin i na Cejlon, skąd poprzez Egipt powrócił do Europy. Po powrocie do kraju w 1904 roku nadal działał w ruchu socjalistycznym, więc podczas rewolucji 1905 roku był jednym z pierwszych uwięzionych najpierw na Pawiaku a następnie w Cytadeli. Wydalony z Królestwa Polskiego zamieszkał w Galicji (podczas pobytu w Zakopanem zaprzyjaźnił się z Józefem Piłsudskim, Walerym Sławskim i Stefanem Żeromskim) a w 1910 roku wyjechał do Paryża. Podczas I wojny światowej służył jako kawalerzysta w 1. Pułku Ułanów Legionów Polskich pod bezpośrednimi rozkazami generała Władysława Beliny-Prażmowskiego. Był jednym z twórców Partii Niezawisłości Narodowej, przekształconej w 1917 roku w Stronictwo Niezawisłości narodowej, z ramienia którego był ministrem informacji i propagandy w Tymczasowym Rządzie Ludowym Republiki Polskiej. W okresie dwudziestolecia międzywojennego był posłem III kadencji (1930-35) i senatorem IV kadencji (1935-38). W latach 1934-39 pełnił obowiązki prezesa Polskiej Akademii Literatury. W swym dorobku literackim miał wiele powieści ("Na kresach lasów", "Zamorski diabeł", "Ocean", "Dary Wiatru Północnego", "Beniowski"), opowiadań ("W matni", "Z fali na falę", "Skradziony chłopak", "Czukcze", "Z życia Korei"), publikacji etnograficznych ("Dwanaście lat w kraju Jakutów", "Korea. Klucz Dalekiego Wschodu", "W niepodległej Mongolii", "Wśród kosmatych ludzi", "Dalaj Lama", "Cejlon", "Za kręgiem polarnym"), również biografii ("Józef Piłsudski") i

dramatów ("Bolszewicy"). Okres okupacji hitlerowskiej spędził w stolicy. Cudem ocalony z Powstania Warszawskiego, schorowany, osiadł w podwarszawskim Piasecznie, gdzie zmarł kilka miesięcy później.

Spoczywa:

Cmentarz Powązkowski, kwatera 209, rząd II, miejsce 10.

Upamiętnienia:

Brama Straceń Cytadeli Warszawskiej - wymieniony na jednej z tablic.

ul. Górnośląska 16 - tablica na frontowej ścianie domu, w którym mieszkał w latach 1925-44 (odsłonięcie - 26 VI 1999 rok)."

Ciekawostki

Data nadania nazwy: 1998.05.25
